

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 9T/13/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121010790
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mário Pohorelský
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2121010790.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom Mgr. Máriom Pohorelským v trestnej veci obžalovaného: O. Z., nar. XX.XX.XXXX K. A. F., Č. X., bytom E. XXXX/XX, J., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní

rozhodol:

Obžalovaný

O. Z., nar. XX. W. XXXX K. A. F., Č. X.,
bytom E. XXXX/XX, J.,

sa uznáva za vinného, že

XX. W. XXXX v čase asi o X:XX hod. v katastrálnom území F. Y. viedol osobné motorové vozidlo Š. L. evidenčného čísla A. a na kruhovom objazde nachádzajúcom sa pred W. Y. M. Z. S. na W. ulici X K. Y. nedal prednosť T. Z. W. O. S. I. v kruhom objazde po ceste označenej ako hlavnej, čím došlo k zrážke a následnému pádu T., ktorý tým utrpel zlomeninu predkolenia vľavo, ktorá si vyžiadala hospitalizáciu a následné liečenie s obmedzením obvyklého spôsobu života závažným spôsobom v trvaní od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, čím vodič O. Z. porušil povinnosť ustanovenú v § 20 ods. 1, ods. 5 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke,

t e d a

inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona,

č í m s p á c h a l

nedbanlivostný prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 157 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona a § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje odsúdenému skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkazuje poškodených Sociálna poisťovňa, pobočka Bratislava, so sídlom Záhradnícka 31, Bratislava, IČO: 30807484 a Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Panónska cesta 2, Bratislava - Petržalka, IČO: 35 937 874, na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal na tunajší súd 19.04.2021 obžalobu na obvineného O. Z. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona.

Na hlavnom pojednávaní konanom 11.03.2022 obžalovaný urobil vyhlásenie podľa ustanovenia § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Na všetky otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku položené súdom obžalovaný odpovedal „áno“.

Súd zistil stanovisko prítomného prokurátora a obhajcu, ktorý súhlasili s tým, aby súd prijal vyhlásenie obžalovaného. Súd vyhlásenie obžalovaného prijal a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a na hlavnom pojednávaní vykoná iba dôkazy súvisiace s rozhodnutím o treste.

V súvislosti s rozhodovaním o treste súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s odpisom registra trestov, evidenčnou kartou vodiča, odpoveďou na lustráciu v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov, predloženými lekáorskými správami týkajúcimi sa matky obžalovaného a jej zdravotného stavu a vyslúchol obžalovaného i v súvislosti s do úvahy prichádzajúcim uložením peňažného trestu vo vzťahu k jeho aktuálnym príjmom.

Z odpisu registra trestov vyplynulo, že obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný. Z odpovede na lustráciu v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov bolo zistené, že obžalovaný má štyri záznamy. Všetkých priestupkov sa obžalovaný dopustil na úseku cestnej dopravy (otáčanie sa v riadenej križovatke, státie v zóne s dopravným obmedzením, neumiestnenie parkovacieho lístka a státie v protismere na ceste s jednosmernou premávkou) a to v rokoch XXXX, XXXX (dva priestupky) a XXXX. Tri priestupky boli riešené A. políciou J.. V evidenčnej karte vodiča je evidovaný len priestupok z roku XXXX za otáčanie a cúvanie, ktorý bol vyriešený blokovou pokutou vo výške 40,- eur. Obžalovanému počas celej doby od vydania vodičského oprávnenia (J. W. W. od XX.XX.XXXX, I. W. T. od XX.XX.XXXX, I. W. T. od XX.XX.XXXX) nebol vodičský preukaz zadržaný.

Z listín predložených obžalovaným na hlavnom pojednávaní súd zistil, že matka obžalovaného je vzhľadom na jej zdravotné komplikácie (obmedzenie v chôdzi, zhoršený zrak) odkázaná na pomoc tretej osoby.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že bezprostredne po nehode vystúpil z auta, išiel k poškodenému a spýtal sa ho čo mu je. Poškodený mu povedal, že ho bolí noha a že s ňom nemôže hýbať. Obžalovaný privolal sanitku a políciu a poškodeného na mieste prikryl dekou z auta. Sanitka odviezla poškodeného, obžalovaný išiel hneď za sanitkou do nemocnice, aby zistil ako vážne je poškodený zranený. V nemocnici mu povedali, že poškodený je ešte na vyšetrení, aby prišiel o 1-2 hodiny neskôr. Obžalovaný počkal a povedali mu, že poškodený pôjde na operáciu s nohou. Na operáciu poškodený išiel až na druhý deň, ale obžalovanému oznámili, že ho budú operovať poobede a nedostal sa k nemu. Prišiel aj na ďalší deň, ale kvôli zákazu chodenia na oddelenie obžalovaného k poškodenému nepustili. Od sestričky sa dozvedel, že poškodený je po operácii a obžalovaný jej odovzdal veci pre poškodeného. Do nemocnice sa obžalovaný kvôli ochoreniu COVID-19 už nedostal, o zdravotnom stave poškodeného sa informoval telefonicky. Počas výsluchu na polícii obžalovaný chcel vedieť, kde sa poškodený zdržiava, išlo o ubytovňu, ale ani tam ho kvôli ochoreniu COVID-19 nepustili. Obžalovaný

v inkrimovaný deň dopĺňal W. E. D., išiel do L. a stalo sa to na kruhovom objazde. Poškodený bol neosvetlený, obžalovaný ho nevidel, bolo šero a pod mrakom, možno aj v stĺpiku auta ho nevidel. Keby bol poškodený osvetlený, obžalovaný by si ho z diaľky všimol. Obžalovaný má asi J. roky O. na S.. Varí, rozváža a chodí na nákupy. Trest zákazu činnosti by bol pre neho likvidačný, posledné dva roky to ide slabo. Jeho mesačný príjem predstavuje 600-700,- eur, má vysoký nájom a cena energií sa zdvihla. Náhrada škody Všeobecnej zdravotnej poisťovni bola vyplatená z povinného zmluvného poistenia, od Sociálnej poisťovne mu zatiaľ neprišlo žiadne vyrozumenie. S obžalovaným býva jeho matka, obžalovaný sa o všetko stará a vozí ju k lekárom. Matka má XX rokov, slabo vidí aj keď bola na operácii a má problémy s nohami.

Podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku po prednesení obžaloby predseda senátu poučí obžalovaného o jeho práve urobiť niektoré z vyhlásení, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe.

Podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c).

Podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného podľa odseku 5 prijíma, zároveň vyhlási, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná, a vykoná dôkazy súvisiace s nepriznaným skutkom, výrokom o treste, náhrade škody alebo ochranného opatrenia. To nevylučuje možnosť výsluchu obžalovaného o účasti inej osoby na žalovanej trestnej činnosti.

Podľa § 256 ods. 2 Trestného poriadku poškodeného, ktorý si uplatňuje nárok na náhradu škody, súd vyzve, aby sa vyjadril, či navrhuje, aby sa obžalovanému uložila povinnosť na náhradu škody a v akom rozsahu. Ak sa poškodený alebo jeho splnomocnenec nedostavil na hlavné pojednávanie a jeho návrh je už zaznamenaný v spise, predseda senátu tento návrh prečíta.

Prokurátor sa v záverečnej reči v nadväznosti na prijaté vyhlásenie o vine obžalovaného nevyjadroval k skutkovým okolnostiam. Pokiaľ išlo o navrhovaný trest, tak u obžalovaného boli prítomné dve poľahčujúce okolnosti, keď sa priznal, skutok oľutoval a pred spáchaním viedol riadny život. S poukazom na prevahu poľahčujúcich okolností navrhol uloženie alternatívneho trestu a súdu dal do pozornosti aj možnosť použitia § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona per analogiam s následným uložením trestu odňatia slobody vo výmere osem mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní jeden rok, resp. uloženie peňažného trestu vo výške okolo 1000 až 1200,- eur s určením náhradného trestu vo výmere osem mesiacov. Čo sa týka trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, podľa jeho názoru pri danej kvalifikácii skutku, za ktorý je obžalovaný stíhaný, je potrebné uložiť a navrhol jeho uloženie na dolnej hranici trestnej sadzby a to jednak s poukazom na skutočnosti uvádzané obžalovaným, keď by daný trest bol pre neho likvidačný, stará sa o svoju matku a zároveň na tú skutočnosť, že od spáchania skutku bol obžalovaného ponechaný vodičský preukaz, pričom podľa evidencie priestupkov sa doposiaľ dopustil jedného priestupku spočívajúceho v nesprávnom parkovaní. Pokiaľ išlo o nároky na náhradu škody, navrhol poškodených Sociálnu poisťovňu a Všeobecnú zdravotnú poisťovňu odkázať na civilný proces, nakoľko nebolo objektívne preukázané nahradenie škody.

Obhajca v záverečnej reči v prvom rade poukázal na konštantné závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorého pri trestných činoch spáchaných vedením motorového vozidla nie je uloženie trestu zákazu činnosti obligatórne. Podľa uznesenia sp. zn. 2To/86/2019 neuložiť páchatelovi takého trestného činu, ktorým bolo spôsobené ublíženie na zdraví inej osobe, trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá je možné v prípade osobitného zreteľa a to najmä na osobu páchatel'a (jeho bezúhonnosť), uveriteľnú ľútosť, pomoc poškodenému a pod. Rovnako poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/126/2020, ktoré prichádza k rovnakým záverom. V danom prípade bolo splnených viacero dôvodov hodných osobitného zreteľa, keď obžalovaný ihneď poskytol poškodenému pomoc, skutočne sa o neho zaujímal, ihneď sa vo veci priznal a to aj napriek tomu, že podľa jeho slov poškodený nebol označený ako mal byť, v celom konaní spolupracoval a spolupôsobil

na náhrade škody prostredníctvom povinného zmluvného poistenia. Obžalovaný je podnikateľ vo veľmi náročnej a skúšanej dobe v oblasti gastronómie, pričom táto je počas posledných dvoch rokov doslova živori a keby obžalovaný dostal trest zákazu činnosti, bolo by to pre neho likvidačné. Nakoniec poukázal na to, že obžalovaný býva so svojou XX-ročnou matkou, ktorá je odkázaná na jeho opateru, že ju odvezie k lekárovi, prípadne tam kde je treba a uloženie trestu zákazu činnosti by zasiahlo negatívne aj ju. Obžalovanému nezáleží na tom, že mu súd uloží podmienený trest alebo alternatívny trest, je ochotný sa podrobiť akémukoľvek trestu, avšak trest zákazu činnosti by bol pre neho zásadným a deštruktívnym. Požiadal o zhovievavosť a to na vzhľadom na osobu obžalovaného ako aj na dobu, v ktorej teraz žijeme.

Obžalovaný v záverečnej reči uviedol, že ľutuje, čo spravil a čo sa stalo. Nemal žiadnu haváriu počas XX rokov. Ak príde o vodičské oprávnenie, bola by to pre neho likvidácia a s jeho matkou by to bolo horšie, lebo by sa musela dopravovať taxíkom, lebo sanitky dnes ťažko zohnať. Je mu to ľúto, poškodeného nevidel, možno poškodený videl jeho auto skôr, lebo do neho narazil. Na križovatke nešiel bezhlavo, zastavil pred ňou, obzrel sa na obidve strany, ale vtedy ho nevidel. Rozbehol sa a poškodený vrazil do jeho auta. Je mu to ľúto a podrobí sa všetkému, čo mu súd uloží. Súd udelil obžalovanému aj právo posledného slova, ktoré obžalovaný nevyužil a nevyjadril sa.

Podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona kto inému z nedbanlivosti spôsobí ťažkú ujmu na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až dva roky.

Podľa § 157 ods. 2 písm. a) Trestného zákona odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. h) Trestného zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z páchatelovho zamestnania, postavenia alebo funkcie alebo uloženej mu podľa zákona.

Podľa § 20 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov vodič, ktorý prichádza do križovatky po vedľajšej ceste označenej dopravnou značkou „Daj prednosť v jazde“ alebo „Stoj, daj prednosť v jazde“, je povinný dať prednosť v jazde vozidlám a ostatným účastníkom cestnej premávky prichádzajúcim po hlavnej ceste vrátane cyklistov idúcich súbežne s hlavnou cestou.

Podľa § 20 ods. 5 zákona o cestnej premávke ak je kruhový objazd označený dopravnou značkou „Kruhový objazd“ spolu s dopravnou značkou „Daj prednosť v jazde!“ alebo „Stoj, daj prednosť v jazde!“, vodič v kruhovom objazde má prednosť.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 prvá veta Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. j) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je, že páchatel viedol pred spáchaním trestného činu riadny život.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je, že páchatel priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu.

Podľa § 39 ods. 3 písm. e) Trestného zákona pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako šesť mesiacov, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody menej ako päť rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd môže podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v akom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona pri povolení podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody určí súd skúšobnú dobu na jeden rok až päť rokov. Skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Skúšobná doba neplynie počas výkonu nepodmieneného trestu odňatia slobody a počas výkonu väzby.

Podľa § 61 ods. 1 Trestného zákona trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis.

Podľa § 61 ods. 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel' dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku ak podľa výsledku dokazovania nie je podklad na vyslovenie povinnosti na náhradu škody alebo ak by bolo treba na rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho, súd odkáže poškodeného na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom. Poškodeného treba označiť jeho menom a priezviskom, dátumom a miestom narodenia a miestom bydliska. Ak je poškodeným právnická osoba, treba ju označiť jej obchodným menom alebo názvom, sídlom a identifikačným číslom podľa záznamu v obchodnom registri, živnostenskom registri alebo inom registri.

Za nedbanlivostný trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 2 Trestného zákona možno uložiť trest odňatia slobody vo výmere jeden rok až päť rokov. Pri zohľadnení pomeru poľahčujúcich okolností (pri obžalovanom boli zistené dve - vedenie riadneho života pred spáchaním trestného činu a priznanie sa k spáchaniu trestného činu a jeho úprimné oľutovanie) a priťažujúcich okolností (zistená nebola žiadna) sa horná hranica trestnej sadzby vo výmere päť rokov znížila o jednu tretinu (16 mesiacov) na tri roky a dva mesiace (44 mesiacov).

S prihliadnutím na postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti, keď aj na hlavnom pojednávaní uznal svoju vinu, súhlas s výškou uplatnenej náhrady škody poškodenými v prípravnom konaní, ochotu spôsobenú škodu nahradiť, jeho sociálne pomery, keď sa sám stará o svoju XX-ročnú matku a skutočnosť, že doposiaľ obžalovaný nebol súdne trestaný ani trestne stíhaný, súd dospel k záveru, že sú splnené podmienky pre uloženie trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu a určením primeranej skúšobnej doby. Pokiaľ ide o peňažný trest, tak tento vzhľadom na aktuálne zárobkové pomery obžalovaného, ktorého mesačný príjem predstavuje sumu do 700,- eur, z ktorého uhrádza nájomné za prenajaté priestory jedálne, nájomné za byt, cenu energií a obstaráva si občivu pre seba i pre svoju na neho odkázanú matku, uloženie tohto alternatívneho trestu nebolo v tomto prípade vhodné a účelné. Súd aplikoval § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona per analogiam, keď po vyhodnotení všetkých skutkových okolností tak ako to vyžaduje § 34 ods. 4 Trestného zákona (spôsob spáchanie činu a jeho následok, zavinenie, pohnútky, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy) pristúpil k zníženiu trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom (1 rok) a uložil obžalovanému podmienený trest odňatia slobody vo výmere osem mesiacov rešpektujúc § 39 ods. 3 písm. e) Trestného zákona, ktorý

limituje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu pri dolnej hranici trestnej sadzby trestu odňatia slobody nižšej ako päť rokov a súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako šesť mesiacov.

Pri povolení podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody súd určil obžalovanému skúšobnú dobu v najnižšom možnom trvaní na jeden rok, keď prihliadol na všetky okolnosti tejto trestnej veci.

Súd vzal do úvahy dôvody hodné osobitného zreteľa na strane obžalovaného, ktorý sa priznal k spáchaniu trestného činu, trestný čin úprimne oľutoval, prejavil skutočný záujem o poškodeného a jeho zdravotný stav po dopravnej nehode, spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní, spolupodieľal sa na náhrade škody spôsobenej trestným činom, počas XX rokov od vydania vodičského oprávnenia nespôsobil žiadnu inú dopravnú nehodu, od spáchania trestného činu sa dopustil jedného priestupku spočívajúceho v nesprávnom parkovaní a taktiež sa sám stará o svoju XX-ročnú matku, ktorá má zdravotné problémy s nohami (samostatne sa nedokáže pohybovať) i očami (zhoršený zrak napriek operačnému zákroku) a je z tohto dôvodu odkázaná na osobnú starostlivosť obžalovaného, ktorý zabezpečuje jej odvoz v prípade akéhokoľvek lekárskeho vyšetrenia alebo inej nevyhnutnej záležitosti. Po vzatí uvedených dôvodov hodných osobitného zreteľa do úvahy súd dospel k záveru, že uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá a to i na jeho dolnej hranici (1 rok) by malo negatívny dosah nie len na osobu obžalovaného, ktorému by bolo znemožnené rozvážať jedlo a vykonávať tak jeho podnikateľskú činnosť, čím by prišiel o svoj jediný príjem, na ktorom je okrem neho závislá aj jeho matka. Zároveň by prípadný trest zákazu činnosti negatívne ovplyvnil i matku obžalovaného, ktorú by obžalovaný nemohol vozíť na lekárske vyšetrenia a je nepochybné, že by došlo k porušeniu § 34 ods. 3 Trestného zákona, ktorý stanovuje, že trest má postihovať iba samotného páchatel'a a má byť zabezpečený čo najmenší vplyv na rodinu páchatel'a. Ťažko si predstaviť, že by v tomto prípade vplyv zákazu trestu činnosti viesť motorové vozidlá uloženého obžalovanému mohol byť vo vzťahu k matke obžalovaného považovaný za najmenší. Všetky tieto úvahy viedli súd k tomu, že obžalovanému neuložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Je potrebné dodať, že Trestný zákon v § 61 ods. 2 umožňuje súdu uložiť trest zákazu činnosti, ak sa páchatel' dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou, avšak zo znenia tohto ustanovenia nevyplýva, že by išlo o obligatórny druh trestu.

Nakoľko sa poškodení Sociálna poisťovňa a Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., nedostavili na hlavné pojednávanie, nebolo možné od nich zistiť, či v dobe medzi vznikom škody a hlavným pojednávaním nedošlo k čo i len čiastočnému uspokojeniu ich nároku na náhradu škody. Keďže obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil svoju vinu, súd prijal vyhlásenie obžalovaného a vykonané dokazovanie bolo dostatočným podkladom pre rozhodnutie o treste, súd vyhlásil vo veci odsudzujúci rozsudok. Odročenie hlavného pojednávania len za účelom vykonania dokazovania pre rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody by bolo v priamom rozpore s Trestným poriadkom. Súd odkázal poškodených na civilný proces a vo výroku rozsudku ich označil v zmysle § 288 ods. 1 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Trnava. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti osoby, ktorej treba rozsudok doručiť, oznámením je až doručenie rozsudku. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trnave. Odvolanie má odkladný účinok.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe a poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.

Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytykajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Obžalovaný môže výslovne vyhlásiť, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech príbuznými v priamom rade, jeho súrodencami, osvojiteľom, osvojencom, manželom a druhom.

Oprávnená osoba sa môže vzdať práva podať odvolanie.